

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЪ.

В. „Земледелска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата — въ Сръбда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плѣвѣнъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнитѣ пристави се по-мѣстятъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣнъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

„СЪВЪДИНЕНИИТО ПРАВИ СИЛАТА“

Нашитѣ отговори.

II

Вториятъ въпросъ, на когото ние сме длъжни да отговоримъ е: има ли право на съществуване земледѣлското движение въ настоящия си видъ, или — не? Днесъ вече ние можемъ да направимъ единъ балансъ на изказанитѣ мнѣния въ нашия печатъ по тоя въпросъ, дѣто ще видимъ, че почти всички, съ най малка изключение, отхвърляха политическия характеръ на земледѣлската организация, като задържаха само економическия ѣ характеръ.

Прѣди да пристъпимъ да отговоримъ на тоя въпросъ, длъжни сме да споменемъ, че нашия печатъ или отъ неразбиране, или пъкъ умишлено, счита нашата организация за чисто политическа, която ужъ имала за цѣль политиката, така сѣщо, както иматъ за цѣль политиката и всички останали партии. Както много нѣтъ до сега, така и днесъ, ние категорически опровергаваме това умишлено тѣкување. Въ устава на нашата организация, който е за насъ законъ, политическата борба е само сръдство за економическото повдигане на грамадната селска маса. Политиката е до толкова важна за насъ, до колкото можемъ да оградимъ нашето право като пълноправни граждани на една истинска конституциона страна и до колкото можемъ да утвърдимъ едно трайно економическо повдигане на нашата чисто земледѣлска страна.

Трѣбва да признаемъ, обаче, че главното наше сръдство: повдигане на политическото съзнание на селската маса, е временно и то ще фигурира или чѣ на нашето знаме до тогава, до когато тъмната и невѣжествена селска маса съзнае свойтѣ политически права; до когато селскитѣ маси станатъ истински и пълноправни граждани, които съ достоинство ще носятъ въ рцѣтѣ си собственитѣ си сѣдбини. А нашата цѣль: економическото повдигане на селската маса е истинската и съществена наша цѣль, въ името на която става и нашето сдружаване. И тия наши почетени опоненти, които ни възражаваха, че ние не сме били имали въ основата си никакви економически искания, или умишлено правятъ това, или пъкъ не сѣ си направляли трудътъ, за да прочетатъ нашата економическа програма, изработвана въ разнитѣ земледѣлски конгреси. Тѣ много по добръ би направили, ако критикуваха самата програма, а не да отричатъ съществуването ѣ.

Както споменахме въ миналия брой, така и сега ще повторимъ, че атакитѣ противъ земледѣлското движение почнаха главно отъ двѣ страни: 1) отъ страна на социал-демократитѣ и 2) отъ страна на най реакционнитѣ партии въ насъ. Най напръдъ ще разгледаме на кратко, кои сѣ мотивитѣ, които подбуждатъ нашитѣ социал-демократи да се явятъ противъ земледѣлското движение.

Понеже земледѣлското движение се състои отъ дребни собственици, то сдружаването на дребнитѣ собственици въ организация съ цѣль да запазятъ и подобрятъ настоящето си положение е цѣль, която е противна принципно на теоретическитѣ економически възгледи на социал-демократитѣ, които очакватъ пролетаризиранието на селската маса, а не и нейното подобрене. И понеже дребната собственостъ най много прѣчи за пролетаризиранието на селската маса, затова всѣки опитъ за поддръжане то ѣ, въ очитѣ на социал-демократитѣ е чисто и просто консервативна економическа политика. Отъ тукъ именно произхожда непрѣкъсната борба на нашитѣ социал-демократи противъ цѣлото земледѣлско движение. Ние нищо не цѣлхмъ да имаме противъ, ако на тая почва се водеше борбата помежду насъ, защото ти е борба принципална борба между два противоположни възгледа; въ такъвъ случай — борба, която щѣше по ясно и по опредѣлено да очертае нашитѣ взаимни принципални отношения, — но злото е тамъ, че, въместо борбата да се води на принципална почва, заедно съ това се примѣсватъ ту водителитѣ на организацията, които сѣ врѣмѣнни лица, които утрѣ могатъ да бѣдатъ замѣстени съ други, ту сѣ разнитѣ лихвари, крѣчмари и пр., противъ които и ние еднакво, ако не и повече, водимъ борба. Борбата на тѣзи почва показва слабостъ и отклонение отъ истинскитѣ вѣстникарски длъжности. Ако бѣше дума за трѣне и бурени, то тѣхъ бихме намѣрили даже въ сръдцата на социал-демократитѣ, но това не е наша задача. Ние можемъ да кажемъ само това, че началото на всѣка организация е съпроводена съ голѣми грѣшки; тоя данѣкъ дълго врѣме го плащаха социал-демократитѣ, паи днесъ го плащатъ, та нѣма нищо чудно, че и ние трѣбва да платимъ нашия данѣкъ. На тѣзи тема ще имаме случая пакъ да се повърнемъ, а сега ще искаме да обяснимъ поведението и на другитѣ групи и партии спрямо земледѣлското движение.

Реакционнитѣ партии изпърво мълчаха и нито добро, нито лошо говореха за нашето движение, защото, навѣрно, очакваха нѣкакъвъ дѣлъ и за себе си отъ него. Тѣ доста спокойно гледаха на Дуранкулакскитѣ кланета, защото отъ тѣхъ слѣдваше двойна полза: и правителството можеше да падне, и самото движение можеше лесно да се погълне, защото тогава още не бѣше оформено. Апогея на тѣхнитѣ надежди достигна въ XI народно събрание, когато почти всички партии очакваха да грабнатъ за себе си земледѣлското движение. Въ това си стрѣмление тѣ доста успѣха, защото наистина сполучиха да взематъ съ себе си по нѣкой депутатъ и съ това — достатъчно разслабиха земледѣлската организация. Последствията, обаче, доказаха, че така трѣбвало имен-

но да стане: съмнителнитѣ и фалшиви земледѣлски дѣйци излѣзнаха отъ нашата организация, а останаха искреннитѣ и вѣрни защитници на земледѣлската кауза. XI народно събрание, а по рано III-ия земледѣлски конгресъ бѣше чистилището, което изчисти буренитѣ и трънацитѣ изъ нашата организация; и съ това се турна здрава основа за съществуването и тържеството на нашата организация.

Този успѣхъ на земледѣлската организация справедливо повдигна всичката умраза на реакцията; всички партии и партийни органи се надпрѣвараха да учернятъ било водителитѣ, било самата организация.

Напусто е това тѣхно стрѣмление.

Водители въ нашата организация сѣ всички наши съзнателни земледѣлци; въ насъ нѣма авторитети, шефове и кумири, но въ насъ има грамадна една маса, свързана по тѣглата и страдания, тѣжката и експлоатирана до сега безбожно отъ държава, отъ лихвари и други безброй издѣлници; организация отъ бѣдни орачи, които прѣзъ цѣлия си животъ поратъ черната земя, за да хранятъ и поддръжатъ цѣлата държава, — такава организация, която е изникнала въ основата на скъпи жертви, дадени за тържеството на една справедлива и светла кауза, не може да бѣде нито консервативна, нито реакционна, а тя е широко-демократическа и революционна, която има опората си въ грамадната, но онеправдана селска маса. Ако въ насъ има партия, като социал-демократическата, която има опората си въ едно такова малцинство, каквито сѣ бевимотнитѣ работници, колко повече иматъ право земледѣлцитѣ, които сѣ три четвърти отъ цѣлия народъ? А ние сме още убѣдени, че нашето земледѣлско население съвсѣмъ не се така обезземлява, както искатъ да го прѣдставятъ нашитѣ социал-демократи по рецептата на економическото развитие на Германия. Условието въ насъ сѣ съвсѣмъ други, за това и економическото развитие е доста по друго. Даже да приемемъ за минута крайния възгледъ на нашитѣ противници, при сѣ това разлагането нѣма да стане толкова скоро, както тѣ прѣдполагатъ, а до тогава тая маса трѣбва да има своитѣ искренни политически и економически защитници.

Най накрай ние сме твърдо убѣдени въ съществуването на земледѣлската организация; нѣщо повече: ние сме убѣдени, че именно отъ нашето земледѣлско движение може да се образува оная здрава общественна сила, която въ бъдаще ще бѣде носителка на широкитѣ, а не — тѣсно-партийни демократически идеи. Както по своята организация, така и по своитѣ елементи, които съставляватъ нашата организация, тя днесъ е истинската демократическата партия въ насъ. Нужно е само още съзнание на тия маси, нужна е рабо-

та между тѣхъ, нужна е положителна дѣятелностъ, съ която да се съгради грамадното онова здание, на входа на което да е написано: всичко отъ народа, всичко чрѣзъ народа и всичко за народа!

Да, земледѣлското движение има право на съществуване, то живѣе днесъ и въ бъдаще пакъ ще живѣе; то ще живѣе до тогава, до като има неправди надъ земледѣлцитѣ и до като има общи земледѣлски интереси. Д.

Неуморимия сътрудникъ на „Веч. Поща“, г. Радевъ дава слѣдующата интересна статия въ сж-щия, която ние отъ любопитство охотно заемаме.

Митническиятъ проектъ на Германия.

Всегомоществото на аграриянцитѣ. — Дѣйността на тарифната комисия. — Една алтернатива за графъ Бюловъ.

Едритѣ земледѣлци въ Прусия сѣ присвоили войнствената девиза: *всичко — или нищо!* девиза тѣй благородна, когато е спокоенъ изразъ на едно гордо морално съзнание, тѣй жалка и опасна, обаче, когато тя е само викъ на една безпрѣдѣлна амбиция. Напразно министритѣ, смѣнявайки се единъ другъ, редъ по редъ, въ всичкитѣ засѣдания на парламентарната комисия, която изучава митническиятъ проектъ, заявява, че прѣдставената тарифа е изразение на най-вѣрховното усилие отъ страна на държавата въ полза на земледѣлието; че тя не може да прѣвиши тая тарифа, безъ да изложи на щета най-жизненитѣ икономически интереси на Германия, безъ да тури въ опасностъ нейнитѣ дипломатически связи и съюзи.

Това прѣдупрѣждение на министритѣ, повтаряно безъ умора отъ тѣхъ, формулирано въ разнитѣ случаи, е било въоръжено съ силни аргументи, които могатъ да се раздѣлятъ на три дѣла. И тѣ сѣ слѣднитѣ:

Една чрѣвѣрна протекция на земледѣлието би подигнала до толкова цѣнитѣ на потребителнитѣ произведения, че живота на бѣдното население би станалъ крайно скъпъ и тежъкъ. Понеже пролетарията въ Германия е организиранъ и пропитъ съ класово съзнание, ще послѣдва безъ друго една серия отъ стачки, които ще иматъ за прѣдметъ увеличението на надницата въ истия размеръ, въ който е поскупѣнѣлъ живота. Сполучатъ тия стачки или не — индустрията ще почувствува тѣхното врѣдоносно влияние и ще бѣде спрѣна въ своето нормално и бърво развитие.

Ако се повиши митническата тарифа толкова, колкото го изискватъ аграриянцитѣ, сключването на търговски договори съ чуждитѣ държави ще бѣде невъзможно.

Търговската война, която ще обявят тѣ на Германия, ще затвори многобройни тържища, дѣто сега Германския износъ заема почетно мѣсто. А Германия, която нѣма колонии дѣто да се изтича нейното производство, има повелителна нужда отъ пазаритѣ на своитѣ съседни. Това е втория аргументъ.

Третия е отъ политическо естество. Той има по малка тежестъ въ германскитѣ умове, благодарение на една фалшива концепция на международната политика, която почива върху едно заблуждение на Бисмарка. Желѣзния канцлеръ бѣ казалъ, че политическитѣ съюзи съдържатъ въ себе достатъчно мотиви за трайностъ, та не е необходимо да се консолидиратъ тѣ съ търговски спогодби. Споредъ него, двѣ държави, които сж си обявили митническа война, могатъ да си останатъ изкренни политически съюзници. Това заблуждение отъ денъ на денъ става по явно. Италия и Австрия, чрѣзъ устата на своитѣ министри, дадоха, впрочемъ, да се разбере—особено първото—че тѣ отдаватъ капитална важностъ на търговскитѣ си интереси и че тройния съюзъ не би можалъ да прѣживѣе една митническа война.

Аграрианцитѣ не си даватъ даже трудъ да опровергаватъ възраженията на правителството. Тѣ сж безвъзвратно рѣшени да провалятъ проекта на г. Бюловъ, ако той не се подчини на тѣхнитѣ искания. И когато държавния канцлеръ, въ една рѣчь, произнесона на банкета на земеделския съюзъ, имъ заяви, че ако не се помирятъ съ сегашнитѣ отстапки, ще останатъ и безъ тѣхъ, аграрианцитѣ му отговориха многозначително, като изброиха колко неговии прѣдшественици тѣ сж катурнали отъ властѣта. Това тѣхно положение—както биде забѣлѣзано—напомнюваше прочутата сцена, въ която Лукреция Боржия отправя слѣднитѣ думи на своя съпругъ: „Пазете се отъ менъ, Донъ Афонсъ, мой четвърти мъжъ“ . . .

Да като заплашватъ така остро графа Бюловъ, аграрианцитѣ манифестиратъ много шумно своята прѣданностъ къмъ династията, старайки се да закрѣпятъ версиата, че между императора и неговия канцлеръ имало несъгласие върху протекцията на земеделството.

Въ комисията, гдѣто се разисква проекта, аграрианцитѣ продължиха до края своята обструкция. Тѣ успѣха да спрѣтъ нейната дѣйностъ. Отъ 946-тѣхъ членове, които съдържа тарифния проектъ, само една незначителна частъ—43—сж минали на първо четение. Това е всичко, което тя е успѣла да направи прѣвъ толкова дълги мѣсеци.

Положението на министритѣ въ тая комисия е крайно глупаво. Отначало тѣ се боеха, да не би съединената лѣвица, враждебна на земеделския протекционизъмъ, направи невъзможно разискването. Опасността дойде отгдѣто тѣ не я очакваха, отъ самитѣ аграрианци, въ интереса на които тѣ бѣха изработили проекта. Лѣвицата се резервира да прави обструкция, когато проекта, слѣдъ като мине прѣвъ всичкитѣ митарства, биде прѣдставенъ въ камарата. За сега тя мирува. И странно нѣщо! Държавния секретаръ г. фонъ Позадовски се видѣ единъ денъ принуденъ да потърси поддрѣпката на социалиститѣ срѣщу тия аграрианци, на които той бѣ агентъ и идеологъ.

Напоследѣкъ, отношенията между земеделцитѣ и министритѣ въ комисията бѣха станали много остри. Тѣй напримѣръ, когато болшинство гласува едно увеличение на митото върху веленчуцитѣ, които идатъ отъ Италия, държавния секретаръ въ министерството на външнитѣ работи, баронъ Рихтхофенъ, измѣмри комисията както слѣдва: „Въ никой парламентъ, заяви той

не би било възможно да се игнориратъ по тоя начинъ тѣй важнитѣ заявления на правителството противъ увеличение на митата, заявления, направени въ името на конфедерираниѣ правителства. Когато отговорния министръ на външната политика дава тѣй точни обяснения, прави той ясни декларации, това значи, че за да постави тѣй, той има силни мотиви, и парламента трѣбва найсетнѣ да се убѣди въ това. Споредъ рѣшенията на болшинството на комисията, чуждитѣ държави би могли да помислятъ, че германския райхстагъ не иска търговски договори. Трѣбва да изчезне това впечатление“. Слѣдъ това говорейки тържественно отъ името на всички правителства въ империята, той заяви, че въпрѣки рѣшенията на комисията, Германия ще свържи съ Италия единъ търговски договоръ, който би билъ невъзможенъ, ако тия рѣшения се уважеха. Засѣданията на комисията сж отложени, поради великденскитѣ празници, до 8 априлъ. Прѣвъ тия три недѣли, Бюловъ ще употреби своитѣ послѣдни усилия, за да сформира едно болшинство въ полза на своя проектъ.

Изглежда, обаче, че това ще биде много трудно. Аграрианцитѣ, фанатически убѣдени, че Германия, като монархия, не може да се управлява нито безъ тѣхъ, нито противъ тѣхъ—нѣма да направятъ нито една стъпка напредъ къмъ едно споразумѣние, което не би било пълна капитулация отъ страна на Бюлова. Лѣвицата на която ядката сж социалиститѣ, е враждебна на тоя проектъ, който тя намира същипателенъ за индустрията и работницитѣ. Правителството ще може да разчита само на католическия центръ, който се вижда посрѣдъ тия борби господаръ на положението, и, съ познатата му ловкостъ, ще изтъгне отъ правителството крупни отстапки, въ замѣна на своята поддрѣпка.

Г. Бюловъ, който толкова много говори, ще трѣбва найсетнѣ да мине къмъ дѣла.

ХРОНИКА

Войската и земеделството. Длъжни сме да явимъ едно колкото приятно, толкова и полѣзно явление напоследѣкъ у насъ. Не отдавна четохме че полковия командиръ на единъ Търновски полкъ е въвелъ заимаването на войницитѣ съ практическо и теоритическо земеделство въ опредѣлени часове прѣвъ седмичната. Сжщото е направено и въ Самоковъ въ тамошното плавинско артелиерийско отдѣление. Военний министръ отъ друга страна, тѣмъ да въведе въ кадетската гимназия въ София земеделството като задължителенъ предметъ, отъ който младите кадети да почерпнатъ знания, толкова нужни за всякого, безразлично ма общественно звание и положение, въ нашата чиста земеделска страна. Тѣзи дни се държа при мѣстното лозарско-овощарско училище практически курсъ по присаждането (ашладисванieto) на америкамски лози и овощни дръвчета, който курсъ се посѣтваше отъ невиденото до сега у насъ отъ около 150 души слушатели между които и 50 души войници испратени отъ тукашния гарнизонъ. Като сме дължни да цѣлимъ и наймалкиятъ приносъ въ това поле, ние не можемъ да не похвалимъ нашето офицерство въ съзнаването на неговъ една дѣлжностъ. Нашето отечество е чиста земеделска страна. Въ него ставатъ почти всички култури, а вдругъ, ние, било отъ незнание, било отъ нехайство сме една бѣдна страна. Въ момента когато дойдемъ всички безразлично на звание и положение до съзнаването, че ние и като народъ и като държава ще бждемъ само тогава добри, когато нашето производство се пддобо и увеличи и когато всички безъ разлика починимъ да работимъ систематично въ това направление, можимъ смѣло да се гордѣемъ, че вършимъ нашата дѣлжностъ къмъ тѣзи днесъ оголена страна, която ние кърмили и къримъ. Ние бихме желали, щото отъ всички наши гарнизони да се послѣдва сжщия припрѣръ, та по тоя начинъ, войника, освѣтѣ своята специална задача, като се върне въ домогъ да биде попълненъ и съ знанье насочено да подобри и неговата хазна.

Прогресирующии елементи. Не прѣди много врѣме тукашния окр. учил. съветъ е наказалъ двама учители—Демировъ и Козлевъ съ мѣране чрѣзъ „Държав. Вѣстникъ“, а нѣкой недоволенъ отъ това сж искали уволняване то имъ отъ учителство—особено на Демирова. Обвиненията на Демирова сж състоятъ въ слѣдующето: държенното строгъ евикъ спрѣмо началството си; нарушение чл. 53 отъ закона за народното просвѣщение и че црѣписалъ резолюцията на едно частно земеделско събрание. Дѣйствително, че има известна доза отъ виновностъ, но кои сж тия които произнасятъ присѣда надъ тѣвъ почти въ нищо невиновни, а и по думитѣ на окръжния инспекторъ Рачевъ, най способни учители? Не сж ли тия сждий съ съвѣтъ еденични изключения, които кръстосаха на лѣво и дѣсно сега за да заблуждаватъ добродушнитѣ земеделци? Не е ли единия окръженъ управителъ; другия инспектора Рачевъ, който прѣдъ избора току що бѣ назначенъ и замина по ревизия, гдѣто случайно (?) се срѣзнали съ брата си министра Людскановъ; не е ли длъжностно лице градский кметъ? но нему е позволено да не стѣпа въ общината, защото има избори. Ами министритѣ не нарушаваха ли тия правилници, за които осждаятъ единъ въ нищо невиновенъ учителъ?

До като въ управлението на наши учреждения влизатъ подобни членове, които не виждатъ себе си, които като чиновници, бѣха на чело, когато цанковиститѣ правдуваха побѣдата отъ изборитѣ и партииния си празникъ не изключая и Рачевъ—окръженъ инспекторъ и управителя, до тогавъ ще имаме подобни курьозни присѣди.

Много отодавна ехтѣтъ явни протести противъ подобни своеволия, противъ равнодушието на началствующитѣ елементи отъ този сортъ и за тѣхъ много жертви ще падатъ, но нека се надѣятъ, че смѣлитѣ борци не изчезватъ и защитницитѣ на тия своеволия, които умислено внасятъ тая бъркотия и анархия въ учителската дѣятелностъ, особено въ учебното дѣло би трѣбвало да накаръ тѣхнитѣ началници да имъ опатъ по строго ушитѣ. Интересно е, обаче, какво ще каже новий министръ на просвѣщението, който не е противъ подобни събрания въ училищата. Интересно ще е положението на окр. инспекторъ Рачевъ и цѣлий окр. съветъ, но впрочемъ и до сега протокла не е отгвърденъ. Както виждате прогрессираме!

Дѣте—аристантинъ. Нѣщо прѣди три години тука въ Плевенъ една жена съ помощта на брата си посѣгнала и убийства въ своята къща мъжа си. На врѣмето си това произвело потресящо впечатление. Виновната жена и братъ вѣсто да опитатъ вѣжето получили по 15 годишенъ тѣмниченъ ватворъ. Но жената имала едно тогава 3—4 годишно дѣте момче, което днесъ е вече 6—7 годишно. Отъ тогава и до сега това дѣте живѣе при майка си въ затвора; тамъ расте и се възпитава. Окази демъ като водаха арестантитѣ на баня, обградени съ кордонъ войници, вървѣше подирѣ тѣхъ водено отъ единъ другъ аристантинъ и това нещастно и невинно дѣте, сжщо на баня. Това ни научи, собствено, да изучимъ историята и да пишемъ тѣзи си нѣколко реда. Живѣло въ затвора между аристанти, нарастнало и възпитано между всевъзможни прѣстѣпни типове, всѣки може да си прѣдположи какъвъ гражданинъ би станало отъ него. А не сж ли у насъ затворитѣ училища, отъ гдѣто излизатъ почти по голѣми прѣстѣпници? Кой трѣбва да се погриже за това въ нищо невинно дѣте, да го извади отъ този вертепъ и отдѣли отъ майка му—прѣстѣпница и даде нѣкъдѣ въ възпитание? Ние мислимъ, че това бѣше длъжна да направи общината още тогава, па и сега не е късно, която има 300,000 лева годишенъ бюджетъ. Вѣсто да се крадѣтъ по десетки хиляди лева отъ къдърѣмъ и разни градски постройки, вѣсто да се прахосватъ по хиляди лева за пострѣщане и даване обѣди и вечери на разни голѣмци на градско-общинска смѣтка, хиляди пкти по добръ би било да се отгледатъ такива нещастни дѣца, каквито сигур-

но ще бждатъ не едно въ града, а съ десетки. А какво е правилъ до сега прокурора, бѣлѣителя на законитѣ? неужели неговата съвестъ го побѣра това, да държишъ едно невинно дѣте между прѣстѣпници? Ние не вѣрваме, че нашитѣ закони допускатъ това! Пъкъ вждѣ е било и нашето духовенство въ града? Наши сме християни, назимъ сега велики пости, жолимъ се Богу за ближния си и палимъ голѣми свѣщи? Ние сме увѣрени, че Великия нашъ учителъ Исусъ Христосъ, на земния си животъ за това, всичкы ни би изгонилъ съ камшикъ и би ни пратилъ по дяволитѣ!

Досегашний учителъ въ Плевенското Лозарско-Овощарско Училище г. А. Гечевъ е назначенъ за директоръ на Садовското Земеделско Училище. Слава Богу доживѣхе да видиѣмъ наистина едно сполучливо назначение! Като познаваме отблизо особинитѣ на г. Гечева, ние не се съмняваме, че Садовското училище ще заеме она видъ и основа положение, като завѣдене повикано да помогне подобрението на поминѣка въ Ю. България, каквото му се и калага. Наистина, поради положението на това училище въ оня амакъ, който го сѣква на всѣка крачка, не трѣбва да се очаква и много, но се пакъ друго е при единъ по отбранъ персоналъ, какъвто у насъ вече не липсва. Ние за всѣки случай сърадваме „дѣятелното“ министерство на Земеделството отъ едно негово, поне сега, сираведливо разрѣшение на въпроса. А пъкъ на централното управление на земеделскитѣ каси честитимъ новия му фелдфебелъ, когото способноститѣ не ще бждатъ по далеко—всѣки правдивъ да го виждаме да се распѣва въ двореца въ нарочната за това книга, разбира се, съ цилиндъръ на глава и ржевици на рацѣ.

Единъ безобразенъ данѣкъ. Земеделска дѣдо Илия С. Ценовъ отъ Плевенъ по квантация № 400 отъ 22/8 1901 год. е платилъ за 2 декари земя поѣто съ картофи гариченъ десѣтъкъ за 1900 год. пѣли 14 лева и 50 ст. държавенъ данѣкъ. Отъ тѣзи 2 декари, дѣдо Илия е искаралъ всичко на всичко 300 килограма картофи на една стойностъ отъ 9 лева. И така на единъ доходъ отъ 9 лева платено е само държавенъ данѣкъ 14 лева и 50 ст., безъ окръжни и общински. Ами сѣмето, ами разкосжитъ по сѣдбата, 2—3 копанѣе и прибранието ждѣ оставатъ? И сѣдѣли сме да мислимъ, защо нашитѣ земеделци при единъ воленъ демоношенъ трудъ, не могатъ да вържатъ дѣтѣ на едно. И това било данѣчна система? Кой другъ плаща подобенъ безобразенъ данѣкъ, освенъ земеделецитѣ? Нали сме, всѣчки съ еднакви права въ държавата, защо да не носимъ и задълженията си къмъ нея еднакво?

Получихме едно писмо отъ настоятелството на Българ. Земеделско дружество въ София, съ което ни се съобщава, че това дружество спира врѣмешно издаването на сп. „Орало“ поради немоганиято въ списването му на нѣкой членове и че срдствата му намалели. За това каиятъ се членовеѣ на сжщото дружество на събрание на 16 Априлий въ София т. г., да рѣшатъ окончателно този и др. дружественъ въпроси.

Ние искрено съкрѣвимъ за това магаръ и врѣмешно спиране на това издание, толкова полѣзно списание. Неужели едно цѣло министерство съ своитѣ купъ чиновници ще допусне спирането на едно чудно за всѣка политика и партизанство строго специално списание? Ами вждѣ е многодѣятелния му прѣдсѣдатель г. Хр. Ат. Фетваджиевъ, та никакъ не се чува вече?

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Учимъ се, че нашия дѣятеленъ организаторъ г. Д. Рашевъ е държалъ едно събрание въ с. Русокастро, Бургаска околия, гдѣто е съставено земеделска дружба и които е взела слѣдующата резолюция:

Резолюция. Днесъ на 6 Мартъ 1902 год. най селянитѣ на с. Русокастро, Бургаско, събрани около 100 души на заседание въ зданието на Костадинъ Панайотовъ, слѣдъ като изслушахме рѣчьта на Диню Рашевъ, отъ която като вземахме прѣвъ видъ, че до сегашнитѣ сжщесвующи партии нищо добро не сж направили за положението на насъ, а само сж ограбвали населението подъ разни начини, като сж взимали високи заплати прахосвали сж държавната пара подъ видъ на разни прѣдприятия; подъ видъ на равни мушенически марки сж крали народния потъ, то *искаваме:*

Прѣварение къмъ грабителскитѣ и

прахоснически партии; отказваме се от тях; симпатизираме на Земледелски Народен Съюз, който единички се застъпва за нашето економическо подобрене и искаме от народните представители да се борят за осъществяването на земледелските и народни искания.

(Следват подписите на бюрата).

Сжичий въ с. Кайлий—Бургаско, е направил пакъ едно събрание въ което е взето следующий протоколъ:

Протоколъ. Днес на 3 Мартъ 1902 год. ний селянитъ отъ с. Кайлий, Бургаско, събрани на заседание въ селото, следъ като изслушахме рѣчта на организатора на Българ. Землед. Нар. Съюзъ и като вземахме прѣдъ видъ, че досегашнитъ съществующи партий разстроиха страната ни економически, и финансово влошиха положението на държавата ни, вслѣдствие на което държавата ни економически и политически е разстроена, то *Ръшише:*

Отказваме се отъ всичкитъ досегашни съществующи партии; основаваме си въ селото селска-земледѣлска дружба, съ настоятелство: Димитръ Георгиевъ, Добри Нотковъ, Драгия Кръстевъ, Иванъ Маховъ, Аврамъ Русевъ, М. Колевъ, Георги Теневъ, Дѣловодигель И. Д. Воденчаровъ; присъединяваме се къмъ Български Земледѣлски Народенъ Съюзъ, като ще работимъ задружно съ организацията за осъществяването на земледѣлскитъ и народни искания.

(Следватъ подписитъ на членоветъ)

Понеже земледѣлскитъ дружба на с. Владина и Казачево не проявяватъ никаква дѣятелностъ и понеже тѣ въ изборитъ мин. година, както и тази, работятъ не съгласно интереситъ на съюза, тѣ се заличаватъ отъ списъцитъ на съюза съгласно рѣшението взето отъ околийската дружба на 19/II 902 г. Показватъ се земледѣлцитъ въ тѣзи села ако желаятъ да образуватъ дружба въ другъ съставъ.

Земледѣлцитъ отъ с. Геренъ — Ески-Джумайско съ протоколъ отъ 13 януарий н. г., като вземали прѣдъ видъ, че съществующитъ въ страната ни партии до сега винаги сж лѣгали населението догдѣ изтрѣгнать неговия гласъ при изборитъ; че тѣ до сега не сж направили почти нищо за подобрене хала на полския земледѣлецъ; че тѣ въ камарата никога не сж защищавали общественитъ интереси, а само частнитъ и партиини; вслѣдствие на което деморализираха населението и разсипаха економически народа ни, особено земледѣлцитъ, то *Ръшили:*

Основаватъ си земледѣлска дружба съ настоятелство: прѣдсѣдатель Стефанъ Ивановъ, подпрѣдсѣдатель Панайотъ Колевъ, дѣловодителъ Панайотъ Ивановъ, касиеръ Петръ Генчевъ, свѣтници: Кръстю Куцаровъ, Коста Братоевъ и Димитръ Ивановъ. Отказватъ се отъ всичкитъ до сега съществующи партии и се присъединяватъ къмъ Български Народенъ Съюзъ и апелиратъ къмъ всички неспдружени земледѣлци—партизани да се вгледатъ хубаво въ дѣлата на до сега властующитъ партии и следъ като ги прецѣнатъ добръ да последватъ примѣра имъ.

Земледѣлцитъ отъ с. Дрѣново—Харманлийско, съ протоколъ отъ 4 февруарий, взели следующето

Ръшение: отказватъ се вече отъ всѣко партизанство, основаватъ си земледѣлска дружба въ селото си, която ще работи за обединението и подобренето народно, друбата се съединява къмъ централний съюзъ и си избрали следующето настоятелство: прѣдсѣдатель Желю Вълчевъ, касиеръ-дѣловодителъ Таню Иванчевъ, членове: Д. Славовъ, Д. Кончевъ, Ив. Добревъ, П. Диневъ и В. Славовъ.

Земледѣлската дружба въ с. Тюркменъ—Пловдивска околия въ пълний

си съставъ е взела живо участие въ станалитъ законодателни избори за листата на земледѣлцитъ. Върху знамето, което е носено е било написано: „земледѣлци въ строенъ редъ дружно винаги напредъ“ Тѣзи сговорностъ е направила силно впечатление на бюрата, което излѣзло да ги гледа, а неспдруженитъ земледѣлци раздѣлени по на 2—3 партии гледали съ удивление, както общали за въ бѣдаще да последватъ примѣра на Тюркменци. Сжщо тѣ сдружени и съ знаме съ сжщия девизъ на него, направили и земледѣлцитъ отъ село Чоба, сжща околия.

Земледѣлската дружба въ с. Качашлий—Поповско въ общото си годишно събрание на 27 януарий н. г. е прѣизбрала старото си настоятелство въ следующий съставъ: прѣдсѣдатель Мано Власевъ, подпрѣд. Петръ Рашковъ, секретаръ-касиеръ, Коста Радневъ, свѣтници: Байчо Радановъ и Симеонъ Недевъ.

Въ с. Обрукий, Харманлийска околия, на 26 януарий н. г. е съставена земледѣлска дружба, съ следующий съставъ: пр-ль Илия Ч. Калачевъ, касиеръ-дѣловодителъ С. К. Петковъ и свѣтници: К. Илиевъ, Г. Диневъ, Д. Колевъ, Ст. Диневъ, К. Стояновъ и Д. Жековъ.

Въ с. Славий — Харманлийска околия на 2 февруарий н. г. е съставено сжщо земледѣлска дружба, съ следующето настоятелство: прѣдсѣдатель Гочо Боневъ, касиеръ-дѣловодителъ Сл. Георгиевъ, свѣтници: К. Теневъ, Г. Пѣлковъ, К. Желевъ, Г. Геневъ и К. Стаменовъ.

Земледѣлцитъ въ с. Мехмеди, Поповска околия, на 2 февруарий н. г. събрани на заседание, взели следующето *Ръшение:* да си съставатъ земледѣлска дружба въ селото и се съединятъ къмъ Българ. Землед. Нар. Съюзъ; като за тая цѣль си избрали и настоятелство, което да води дѣлата на друбата, въ съставъ: прѣдсѣдатель Иванъ М. Муцовъ, подпрѣдсѣдатель Ан. Николовъ, касиеръ-дѣловодителъ Мар. И. Тонковъ, свѣтници: Г. Ив. Туджаревъ и Т. Н. Филиповъ. Друбата за сега брой 45 души члена.

ПИШАТЪ НИ ОТЪ СЕЛАТА:

Отъ гр. Ловечъ. Избора въ Ловечъ на 17 февруарий 1902 год. Макаръ и кѣсно рекохъ да извадя на яве прѣдъ обществото и печата нечестнитъ срѣдства употребени отъ властѣта и политическитъ партии въ Ловченска околия противъ кандидатитъ на организацията. Извѣстно бѣше на всѣкому че землед. организация въ Ловченско прѣдставлява сила, каквато никога партия не може събори; нѣщо повече, всички партии въ едно не можатъ да се равнятъ съ организацията, тя миналата година побѣди; побѣди и тази година и то съ 750 гласа повече отъ съединената листа на Стамболисти, Каравелисти и Народняци. Тя винаги ще побѣждава до като има съ себе си цѣлото земледѣлско население. Тука въ Ловченско само една малка частъ отъ населението се дѣли отъ сдруженитъ земледѣлци, населението отъ тази частъ вѣрватъ и сега се кае, обаче, не следъ много врѣме то ще дойде въ редоветъ на своитъ сдружени другари; всичко това е извѣстно на всички партии и тѣ и на сѣнь се плашатъ като помислятъ колко силна станала организацията. Партизанитъ употребиха всевъзможни срѣдства честни и повече безчестни за да взематъ на своя страна поне нѣкого отъ сдруженитъ земледѣлци и въ това тѣ успѣха. Двама отъ хората на организацията „отидоха при Стамболиститъ и застанаха въ първатъ имъ редове, тѣ сж: Никола Ачевъ бивши прѣдсѣдатель на околийската дружба отъ с. Владина, Маринъ Гергевъ

прѣдсѣдатель на земледѣлската дружба въ с. Казачево. Тия господа по единъ най нечестенъ начинъ работиха противъ организацията, като се гордѣяха прѣдъ партизанитъ, че щомъ тѣ излѣзатъ отъ редоветъ на организацията, то тя не може съществувати. Горкитъ, колко сж се лѣгали въ това. Тѣ и сега се стремятъ и не смѣятъ да се всетятъ прѣдъ хората, защото тѣ на дѣло доказаха, че сж измѣници отъ каквито всѣки трѣбва да бѣга. Безъ да почувствува организацията, че отъ нея излизатъ двама видни членове, безъ да се бои, че ще губи, тя следваше своя пътъ по единъ най миренъ начинъ, тя се радваше че отъ нея излизатъ непотрѣбни личности и бѣше увѣрена, че тя води своята борба и че когато и да е ще побѣди.

Не мога да не съобща, че изборитъ бѣха свободни и за такива пѣхъ да ги считатъ всички ако тукъ не бѣше премѣстенъ за околийски началникъ, извѣстния Пещерски изборджия, прочутия Мечановъ; той употребявае такива нечестни срѣдства каквито хората въ Ловченско сега отъ него научиха. Той отъ село на село ходяше да говори противъ кандидатитъ на организацията и за това той въ скоро врѣме успѣ да спѣчели довѣрието на всички правосъжитающа, службогонци и отчаяни партизани, на едни общаваше служби, на други, че веднага следъ избора ще отдѣли селото имъ отъ общината подъ която се намиратъ и направи да образуватъ самостоятелна община. Той далъ честна дума, че ще помага на съединената листа отъ Стамболисти, Каравелисти и Народняци; самъ той на всѣкадѣ е говорилъ, че тази е правителствената листа; пращалъ е полицейскитъ стражари да казватъ на общинскитъ кметове и писари да помагатъ на тая листа и благодарение на него тази листа спечали 2072 гласа. Тази листа употребяваше най нечестни агитации срѣщу кандидатитъ на земледѣлската организация. За тѣхъ се печатаха възвания и говориха думи каквито тѣ за пръвъ пътъ чува, тѣ чакъ сега разбраха до какдѣ е достигнало това кално партизанство и до какдѣ биха отишли хората отъ партиитъ, стига да можатъ да печелятъ избора.

Ще кажа и нѣколко думи за Радославиститъ, които считатъ че Ловченската околия е тѣхната крѣпостъ, но много се лѣжатъ, защото сами се увѣриха, че изборъ не сж печелили отъ както се появи земледѣлската организация и че всѣки бѣга отъ тѣхъ. Тази година и тѣхната листа бѣше полуправителствена; тѣ имаха на своя страна извѣстния Орханевъ, който сега е сждебенъ приставъ въ тази околия, и който самъ отъ село на село ходеше и прѣдъ нѣкой общински кметове е показвалъ телеграми, че ще бѣде назначенъ за околийски началникъ, което щѣлъ да приеме следъ избора, като молилъ хората да гласуватъ за листата на радославиститъ съ които билъ много близко. Отъ София бѣше дошелъ и г. Радославовъ, той обиколи почти всички села да види „милиятъ народъ и му каже двѣнки думи: само мене избирете и ще видитъ какво азъ мога да направя“; но кой е кривъ, когато милиятъ народъ не разбира отъ добрини; той помни кървото негово управление, той помни всички имена на избититъ отъ неговитъ хора земледѣлци, той не е забравилъ и десетъка, тѣй щото той макаръ да употребява най всевъзможни срѣдства, не можа да получи повече отъ 2062 гласа. Справедливостъта изиска да кажа, че радославиститъ тукъ си служиха съ по честни срѣдства отъ колкото съединената листа, която не пробираше срѣдствата си.

Но всичко мина, мина и 17 число и какво да видимъ, земледѣлската организация надмина всичкитъ съ 750

гласа повече, т. е. 2836 гласа получили нейнитъ кандидати, това показва, че земледѣлцитъ въ тази околия сж разбрали, кой право казва и кой лѣже и и че крепоститъ се прѣвзематъ. Азъ похвалявамъ тия земледѣлци и желаю щото всѣкога тѣй достойно да пратятъ своитъ интереси, нека земледѣлцитъ отъ другитъ околий взематъ примѣръ отъ тѣхъ и нека тѣ живѣятъ за гордостъ на сдружения български земледѣлецъ.

Чанлий — Чирпанско. Забавихъ да Ви разправа подробно за нашитъ избори, щото отъ изборния день до днесъ сжмъ боленъ, но сега малко ми стана по добръ и рекохъ да Ви пиша нѣколко реда.

Въ Чирпанъ въ 2-тъ секции на всичкитъ избирателни карти не раздадохъ. Съ тѣхнитъ карти ходиха да гласуватъ малки на възраст момчетий, които сж отъ правителственитъ. Прѣди избора много сплсиха нощно врѣме съ биение, гърмежи и пожари избирателитъ.

Въ Караджовренската селска секция имахме по малко гласове, защото прѣди избора 5—6 дена окол. н-къ ходи въ с. Алагюнъ, което е близко до Караджовренъ (секцията) и понеже имали споръ за една гора до 6000 хиляди декара съ съседното имъ село Емишарлий (турци), та ги спогудилъ и казалъ на Алагюнци: вижте колко гора Ви азъ спечелихъ, та трѣбва да не се отказвате отъ правителството; ще гласувате всички за тѣхнитъ кандидати.

Въ другитъ три селски секции нашата листа все повече гласове имаше отъ всичкитъ (по 200 гласа повече), но освѣнъ гдѣто правителственитъ ни побъркаха, но имаше още друга една прѣчка. Бившия единъ нашъ народенъ прѣдставителъ Ив. Пегрвовъ, когото правителственитъ не кандидатираха, а той самъ се кандидтира като Цанковистъ, игра сжщо една малка роля. Той напечаталъ бюлетини съ другари едина отъ с. Мерицлери и други Д-ръ Серафимовъ; тѣзи бюлетини далъ на избиратели, които ще гласуватъ въ Мерицлерската секция, други бюлетини напечатилъ съ други хора едина отъ нашитъ землед. Генчо Енчевъ и единъ отъ с. Кара-Атлий Слав. Найденовъ цанковистъ и него си. Тѣзи бюлетини раздавъ тоже на избиратели на повечето отъ с. Кара-Атлий и на Чикаржийци. Други бюлетини напечаталъ съ другаръ мѣня и единъ отъ с. Балджалари, Филипъ Стояновъ. Такива бюлетини раздавалъ на секцията Садъклий, кждѣто ще гласуватъ Балджаларци и онѣзи съседни тѣмъ села. Та съ тая негова шарлатания взелъ до 400 гласа отъ земледѣл. организация. Иванъ Пегрвовъ е сторилъ това тайно. На самия изборенъ денъ се научихме, че такива бюлетини има безъ да знаятъ кой ги е пустиналъ. Послѣ се научихме. Организацията като видѣла такива смѣсени бюлетини съмили се да не сме ний сторили това; нѣкой даже не гласували разсърдени и си разотипле. Следъ това като се научиха отъ гдѣ е излѣзло това нѣщо всички си уясниха играта.

Съ поздравъ:

Окол. прѣдсѣд.: М. Шиваровъ

КНИЖНИНА.

Американскитъ лози и възобновлението на лозята е заглавието на една книга издадена напоследъкъ отъ г. Василъ Ц. Мариновъ, бившия Врачанскій Инспекторъ по лозарството. Сжщата има Цѣна 2 лева 50 ст., а на ученици отъ земледѣл. училища и работницитъ отъ държавнитъ разсадници 2 лева. Тя може да се получи отъ автора въ Вратца и книжарницата на М. Богдановъ въ сжщия градъ.

Ние разгледяхме тѣзи книга и сжтаме да се похвалимъ по обширно върху съдържанието ѝ, а за сега ще се задоволимъ само да я прѣпоръчаме най горѣщо на всички любители на новото лозарство. г. Мариновъ отъ една вѣщина е схваналъ така добръ материята, тѣй ясно описалъ нѣкой отдѣли (културнитъ, свойства на американскитъ лози,

размножаване и отглеждане на сжигит и възобновление на лозята, щото не остава повече да се желае. Не съмнително е че г-н Маринков заслужава търпя готвима похвала за този негов цѣлостен, ползбен и доста голѣм труд. Тука му е мѣстото да споменимъ че г-н Маринков за награда види се, напоследѣкъ бѣше уолментъ отъ Министерството на земледѣлството отъ длѣжностъ. Въслѣдъ това се горѣе, то (министерството) систематично сѣлва, че убива май дѣлелитѣ и способнитѣ свои хора. Я да бѣше мѣкой съ гвѣкавъ грѣбнакъ? Така награждаваме ние свойѣ труженици.

Г-нъ С. Ж. Дацовъ и тѣзи година е издалъ своя цѣлостнитѣ на сѣмѣната, градинарск—овощарски сѣмѣна, пчеларски и др. уреди. Цѣлостника на г-нъ Дацовъ е илюстриранъ и извѣстено грижливо събрани, като не се приспирало да се дадѣтъ и кратки наставления за сечанieto и обработката за всѣко едно растение, толкова нужди за всѣки домакинъ. Независимо отъ това г-нъ Дацовъ тѣмъ отъ 1-й ид. Априлий да почне едно мѣсечно списание подъ името „Домакинство“ въ София съ годишна цѣна 1 левъ и 60 ст., което ще дава всѣки поучение взети изъ практиката на широкото домакинство у насъ.

Цѣлостника при поискване се получава даромъ.

Нашитѣ колонии, е заглавieto на друга едра економическа студия отъ г-нъ П. Дичевъ, чиновникъ въ София — Върнитѣ схващания на въпроса и врѣлитѣ разсуждения на автора ми кара да се повѣримъ и по тѣзи книга, отъ която мѣркаме да направимъ и нѣкой извлѣченia.

ПЛѢВЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 150

Плѣвенский Окрѣженъ Сѣдъ въ распорѣд. заседание на 6 Февруарий хилядо деветстотинъ втора година, въ съставъ: Прѣдсѣдатель. чл. Д-ръ Н. Караюрдановъ; Членове: Хр. Ив. Генчевъ, Ст. Константиновъ (с. к.) при Подсекретаря П. Гечевъ и при участіе на Прокурора Пеню Матевъ, слуша докладването отъ Прѣдсѣдателствующия, заявлението на Д. Георгиевъ и Парашкева Д. Георгиева, отъ гр. Плѣвентъ, при което като прилага прѣписотъ отъ акта съставенъ отъ прѣдсѣдателя на Сѣда на 23 януарий т. г. по усилуването на Магдѣлина Д. Георгиева, отъ гр. Плѣвентъ, молитъ да се утвърди.

Сѣда, слѣдъ послушание доклада и заключението на прокурора, на основание чл. 37 отъ закона за припознаване за незаконно роденитѣ дѣца и пр.

О П Р ѣ д ѣ л и:

Допуща усилуването на Магдѣлина Георгиева Николова, отъ гр. Сажковъ, живуща въ гр. Плѣвентъ, отъ Димитръ Георгиевъ и съпругата му Парашкевица Д. Георгиева.

На първообразното подписаха Прѣдсѣдателствующий Членъ: Д-ръ Н. Караюрдановъ, Членове: Хр. Ив. Генчевъ, Ст. Константиновъ не подписаха по отсъствие и приподписаха Подсекретарь: П. Гечевъ.

ВѢРНО.

Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ
Секретарь: Т. Бояджиевъ

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 300

Плѣвенский Окрѣженъ Сѣдъ въ распорѣд. заседание на 25 февруарий хилядо и деветстотинъ и втора година въ съставъ: Прѣдсѣдатель: Василь Аврамовъ, Членове: Рашо П. Георгиевъ, Петко Георгиевъ.

при Секретаря Тотю К. Бояджиевъ и при участіе на Прокурора Пеню Матевъ, слуша докладването отъ Прѣдсѣдателствующия, актъ съставенъ отъ него на 12 того по усилуването на Лаваръ Стойковъ, отъ с. Дивитаки, Ловчанско, Сѣда слѣдъ послушание доклада и заключението на прокурора, на основание чл. 21 отъ закона за припознаване незаконно роденитѣ дѣца и пр.

О п р е д ѣ л и:

Допуща се осилуването на Лаваръ Стойковъ, отъ с. Дивитаки, Ловчанско отъ Танко Сажбевъ и съпругата му Гиргина Илиева отъ с. Визия, Никопоиска околия.

На първообразното подписаха: Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ, Членове: Р. П. Георгиевъ и приподписаха Секретарь: Т. К. Бояджиевъ.

ВѢРНО:

Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ
Секретарь: Т. Бояджиевъ

Министерство на Търговията и Земледѣлството.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1634

Министерството на Т-та и 3-та извѣстия на интересующитѣ се, че прѣзъ текущата пролѣтъ ще се държатъ слѣдующитѣ практически курсове:

1. По овощарството. При държавнитѣ овощарски разсадници въ гр. Севлиево и Шуменъ при земледѣлскитѣ училища въ Кюстендилъ, Т. Пазарджикъ, Садово, Русе и Хасково и при градскитѣ разсадници въ София, Бургавъ, Варна, Сливенъ и Ст. Загора.

2. По лозарство и овощарството. При лозарско винарското училище въ гр. Плѣвентъ и при лозарскитѣ разсадници въ Видинъ, Ломъ, Враца, Орхово, Ловечъ и Павликене.

3. По пчеларството въ Видинъ, Севлиево, Добричъ, София, Кюстендилъ, Трънъ и Бургавъ.

Курсовѣтъ по овощарство и лозарство ще се държатъ отъ 15 и до 25 Мартъ включително, а по пчеларство въ Кюстендилъ, Севлиево и Видинъ на 24 и 25 Мартъ, въ София на 30 и 31 Мартъ, въ Добричъ и Трънъ отъ 16 до 19 Априлий и въ Бургавъ отъ 23 до 26 Априлий.

Въ курсовѣтъ се допускатъ да взиматъ участие всѣки любители безъ разлика на полъ и възрастъ.

Желанитѣ да участвуватъ на нѣкой отъ курсовѣтъ трѣбва да се явятъ въ опредѣленъ денъ когато почва, въ разсадника при които ще се държи или въ мѣстното общинско управление. 2—2

Отъ Министерството.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 5267

Извѣстиямъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Землед. Защита“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ 1/2 часть отъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Мъртвицкото землище, а именно:

1) Къща въ с. Мъртвица, едноетажна съ двѣ стай и коридоръ, направена отъ керемичъ съ дворъ 2 декара въ който има единъ хамбаръ и единъ купторъ. оцѣн. за 50 лева. 2) Нива „Комаровски Долъ“ 27 декара — 68 лева. 3) Нива „Кацамушки долъ“ 5 декара 7 ара — 15 лева. 4) Лозе „Комаревски долъ“ 1 декаръ — 4 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Тодоръ Радоловъ отъ с. Мъртвица не сж заложени продаватъ се по висканieto на Пеню Геневъ отъ Плѣвентъ за 330 лева лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 4197 на Плѣвенский Околийски Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ 13 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 730 / 99 год. 2—2

Сѣдебенъ Приставъ Ив. Цоконъ.

№ 2676

Извѣстиямъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Землед. Защита“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Писаровското землище, а именно:

1) Купторъ (землянка) въ с. Писарово съ селище отъ 3 декара, оцѣн. за 20 лева. 2) Нива „Полето“ 4 дек. 5 ара 25 лева. 3) Нива „Полето“ 2 декара — 10 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Стоянъ Йотовъ Брусара отъ с. Писарово не сж заложени продаватъ се по висканieto на Тана Николчова отъ С. Село за 77 лева лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 5038 на Плѣвенский Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ, 13 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 1053 / 900 год. 2—2

Сѣдебенъ Приставъ Ив. Цоконъ.

№ 2740

Извѣстиямъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Земледѣлска Защита“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Дол. Дабнишкото землище, а именно:

1) Ливада „Моминъ Бротъ“ 10 декара оцѣн. за 100 лева; 2) Нива „Сирашки Брѣстъ“ 11 декара — 77 л.; 3) Нива „Радолова Могила“ 11 дек. 6 ара — 81 л. 20 ст.; 4) Нива „Долната Бара“ 8 дек. 6 ара — 60 л. 20 ст.; 5) Нива „Срѣдния Врѣхъ“ 11 дек. оцѣн. за 77 л.; 6) Нива „Милентъ Кладенецъ“ 2 дек. 2 ара — 15 л. 20 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Христо Николовъ отъ с. Дол. Дабникъ ипотекирани сж на сума 2000 л. и се продаватъ по висканieto на Василь Г. Угърчински отъ с. село за 436 л. лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 5757 на П. Плѣвенский Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ, 16 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 1468 / 901 год. 2—2

Сѣдеб. Приставъ: Ив. Цоконъ

№ 2739

Извѣстиямъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Земледѣлска Защита“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гор. Дабнишкото землище, а именно:

Г. Имотитѣ на Димитръ Доновъ

1) Къща въ с. Гор. Дабникъ „Църковний Дворъ“ съ 3 отдѣления и зимникъ, покрита съ керемиди съ дворъ 2 декара оцѣн. за 50 лева; 2) Нива „Погледецъ“ 10 дек. 7 ара — 25 лева; 3) Нива отъ 5 дек. 2 ара — 15 л.; 4) Нива „Гладия Врѣхъ“ 10 дек. 7 ара — 40 лева; 5) Нива „Край Село“ 7 дек. 7 ара — 30 лева; 6) Нива „Кунова Врѣхъ“ 10 дек. 5 ара — 100 лева.

П. На Мария Иочова.

1) Бранище „Голѣмата Ограда“ 25 декара 60 лева; 2) Бранище „Малката Ограда“ 8 дек. — 25 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Димитръ Доновъ и Мария Иочова отъ с. Гор. Дабникъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Василь Г. Угърчински отъ с. Дол. Дабникъ за 335 л. лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 5342 на П. Плѣвенский Миров. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ, 16 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 1270 / 901 год. 2—2

Сѣдеб. Приставъ Ив. Цоконъ.

№ 2674

Извѣстиямъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ вѣст. „Землед. Защита“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижими имотъ находящи се въ Долно дабнишкото землище, а именно:

1) Къща въ с. Дол. Дабникъ направена отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, съ 4 отдѣления, сайванъ, маза, и два коша за храни оцѣнена за 100 лева, 2) Нива „Камъка“ отъ 15 декара — за 60 лева. 3) Нива „Радолова Могила“ отъ 9 декара — 35 лева. 4) Нива „Влашки пътъ“ отъ 15 декара — за 60 лева. 5) Ливада „Влашка“ отъ 9 д-кара — 35 лева. 6) Лозе „Камъка“ отъ 3 дек. 3 ара — за 12 лева. 7) Лозе „Милентъ кладенецъ“ отъ 3 дек. — 12 лева. 8) „Милентъ кладенецъ“ отъ 1 декаръ — 5 лева, 9) Градина въ с. Долни Дабникъ „Причешмата“ 2 ара — 10 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Вѣло Нинковъ отъ с. Дол. Дабникъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Дуно Пеневъ отъ С. Село за 368 лева лихвитѣ и разноситѣ по ис-

пълнителния листъ № 5493 на Плѣвенский Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ 13 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 430 / 901 год. 2—2

Сѣдебенъ Приставъ: Ив. Цоконъ

№ 3943

Извѣстиямъ, че отъ 1 Априлий до 3 Май 1902 година до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ,

Една Къща въ с. Одрѣне, маха „Божовска“ покрита съ керемиди съ три отдѣления, при нея зимникъ, двѣ стай и единъ хамбаръ съ дворъ около 3 декара оцѣнена за 200 лева

Горния имотъ принадлежи на покойния Киро Атанасовъ отъ с. Одрѣне не е заложена продава се по висканieto на Радю Ивановъ отъ с. Одрѣне за 203 лева по дѣло № 991/900 год.

гр. Плѣвентъ, 23 Мартъ 1902 год.

Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 3779

Извѣстиямъ, че отъ 19 априлий до 20 май 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Опанското землище: Къща въ с. опанецъ съ дворъ 1 декаръ вътрѣ въ двора и друга Къща оцѣн. за 200 лева, Нива „прѣвъ Вита“ 22 декара — 154 лева, Нива „прѣвъ Вита“ 3-5 дек. — 24 л. 50 ст; Нива въ „Лозята“ 6 декара 42 лева; Нива въ „Лозята“ 2-6 дек. — 18 лева; Нива „Воргопа“ 7 дек. — 49 лева; Нива „при Герана“ 3-5 дек. — 24 л. 50 ст; Нива „Шумака“ 4-5 дек. — 31 л. 50 ст; Нива „Иванково Усое“ 5-5 дек. — 38 л. 50 ст. Нива „Иванково Усое“ 7-5 дек. 52 л. 50 ст; Гръстеликъ „Малкия Саватъ“ 1 дек. — 7 лева; Градина „Гьола“ 1 дек. — 7 лева; Лозе „при Обрука“ 1-1 дек. — 7 л. Лозе „Буковската Пчелка“ 2-5 дек. — 17 л. 50 ст; Ливада „прѣвъ Вита“ 2-2 дек. — 15 л. 40 ст; Ливада „Гършицето“ 2-2 дек. — 17 л. 50 ст; Ливада „Инарското“ 1-6 дек. — 11 лева 20 ст; и Нива въ „Лозята“ 1 декаръ — 7 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванчо Илиевъ отъ село Опанецъ сж подъ ипотека и има и други записания продава се по висканieto на Ламби В. Геневъ и други Кредитора отъ гр. Плѣвентъ за 282 лева По изпълнит. дѣло № 478/99 год.

гр. Плѣвентъ 21 Мартъ 1902 год.

П. Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 4392

Извѣстиямъ, че отъ 5 Априлъ до 6 Май т. год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно: 1) Неревина въ мѣстността „Ачара“ отъ 2 декара и 4 ара оцѣнена за 20 лева. 2) Неревина въ мѣстността „Дѣтков. усойка“ отъ 4 декара и 5 1/2 ара оцѣнена за 40 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Гина Николова отъ гр. Плѣвентъ има и други записания продава се по висканieto на Плѣвенската Земледѣл. Каса за 80 лева лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 840 на Плѣвенский Мировий Сѣдия

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ 26 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 355/99 год.

Сѣдебенъ Приставъ Ив. Буиловъ

№ 4395

Извѣстиямъ, че отъ 5 Априлъ до 6 Май т. год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляриятъ ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижими имотъ находящи се въ Плѣвенското землище, а именно: 1) Къща въ Плѣвентъ 4 квартала подъ № 1424, едноетажна съ двѣ стай и зимникъ, дворъ 160 кв. метра, оцѣнена за 300 лева.

Горния имотъ принадлежи на Стефана Дикова отъ Плѣвентъ има и други записания продава се по висканieto на Плѣвенската Землед. Каса за 520 лева; лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 739 на Плѣв. П. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеляриятъ ми.

гр. Плѣвентъ 27 Мартъ 1902 год.

Сѣдебенъ Приставъ Ив. Буиловъ